

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoPr/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116201890
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4116201890.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, D. C., zastúpený: JUDr. Martin Kákoš, advokát so sídlom Bernolákova 32, Topoľčany, proti žalovanému: Nákladná doprava - LIKA, spol. s r.o., IČO: 36 558 397, so sídlom Rastislavova 4, Nitra, zastúpený: JUDr. Eva Hlaváčová, advokátka, so sídlom Farská 12, Nitra, o zaplatenie mzdových nárokov v sume 1 259,25 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 10. augusta 2022, č. k. 12Cpr/1/2016-616, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 10. augusta 2022, č. k. 12Cpr/1/2016-616, zamietol žalobu (I. výrok). Žalovanému súd priznal náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (II. výrok). Znalkyňa Mgr. Alena Najšlová má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi (III. výrok).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 118 ods. 1, § 130 ods. 1, 3, 4, § 145 ods. 1 zákona č. 311/2011 Z. z. Zákonník práce (ďalej len „ZP“)

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej prvoinštančný súd uviedol, žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26. 01. 2016 domáhal od žalovaného náhrady mzdy za mesiace máj a jún 2015 vo výške 434,85 eura + 170,62 eura a cestovné náhrady za mesiace máj a jún 2015 vo výške 605,48 eura + 48,30 eura.

4. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, ich právnych zástupcov, svedkov, znalcov, oboznámením sa s obsahom spisu a po zistení skutkového a právneho stavu uviedol, že žalobca tvrdil, že žalovaný mu tieto sporné nároky nevyplatil, a že výdavkový pokladničný doklad zo dňa 29. 05. 2015 ani cestovné príkazy zo dňa 02. 06. 2015 a 08. 06. 2015 nepodpísal, tvrdil, že podpisy na týchto dokumentoch nie sú jeho. Žalovaný naopak v konaní tvrdil, že všetky mzdové nároky žalobcu boli vyplatené, na všetkých dokumentoch je podpis žalobcu.

5. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že s poukazom na ustanovenie § 132 ods. 1 CSP žalobcu zaťažuje tzv. dôkazné bremeno, t. j. povinnosť označiť dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností, teda preukázať svoje tvrdenia. V sporovom konaní je žalobca povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo, pričom podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Splnenie dôkaznej povinnosti ešte neznamená unesenie dôkazného bremena, ak splnenie tejto povinnosti nevedie k preukázaniu jeho tvrdení. Žalobca v konaní tvrdil, že mu neboli vyplatené jeho mzdové nároky a cestovné náhrady, avšak na preukázanie svojich tvrdení neprodukoval žiadny dôkaz. Navrhnutými aj vykonanými dôkazmi nepreukázal bez pochybností skutočnosti ním tvrdené, potom musí

znášať procesnú zodpovednosť za nedokázanie tvrdných skutočností, t. j. neunesenie dôkazného bremena, čo viedlo súd k rozhodnutiu vo veci a zamietnutiu žaloby. Vo veci boli žalovaným produkované dôkazy svedčiace o opaku žalobcových tvrdení, konkrétne výdavkový pokladničný doklad zo dňa 29. 05. 2015 na sumu 620 eur, podpísaný žalobcom, cestovný príkaz na sumu 153,90 eura zo dňa 08. 06. 2015, podpísaný žalobcom, cestovný príkaz na sumu 691,50 eura zo dňa 02. 06. 2015, podpísaný žalobcom. Žalobca tvrdí, že sa nejedná o jeho podpis, čo však v konaní nepreukázal, o čom svedčí vykonané znalecké dokazovanie, ktorého záver je taký, že pisateľom sporného podpisu na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 29. 05. 2015 je pravdepodobne žalobca, pričom podpisy na cestovných príkazoch skúmané neboli.

6. Súd prvej inštancie v súvislosti na vyššie uvedené poukázal na výpoveď znalkyne, ktorá uviedla, že sa nedá jednoznačne vylúčiť, že pisateľom sporného podpisu bol niekto iný ako žalobca, podrobila skúmaniu aj podpisy na cestovných príkazoch, urobila to z dôvodu, že táto situácia je neobvyklá, keďže žalobca stiahol svoju žiadosť o preskúmanie 6 podpisov, ak by zamiešala podpisy na cestovných príkazoch medzi skeny, ktoré si robila, nemala by pochybnosti o pravosti podpisu. Záver znaleckého posudku je, že podpis nesie viac znakov pravosti podpisu ako nie. V tomto prípade tu je vyššia rýchlosť, ktorá predpokladá spontánny pravý podpis. Ak sa falšovateľ naučí podpis, naučí sa jeden druh podpisu a nebude tu taká variabilita. Okrem toho bol v konaní vypočutý svedok E. E., ktorý potvrdil, že záloha bola žalobcovi vyplatená, osobne mu ju vyplácal, bolo to 620 eur, žalobca si peniaze prerátal a podpísal výdavkový pokladničný doklad. Výdavkový pokladničný doklad vypisoval on sám, tento doklad žalobca podpísal pred ním. Prepočítal si peniaze a potom to podpísal. Dôkazy a argumenty, na ktoré sa odvolával žalobca nepresvedčili súd prvej inštancie, že nároky žalobcovi vyplatené neboli, konkrétne, že záloha sa vypláca v zaokrúhlenej sume a v tomto prípade mala byť vyplatená v sume 620 eur, že nemá zmysel vyplatenie zálohy žalobcovi za práce, ktoré ešte neodrobil, že nemá zmysel vyplatenie zálohy zamestnancovi, ktorý je ešte len v skúšobnej dobe, to nie sú dôkazy, len tvrdenia, ku ktorým žalovaný uviedol svoje argumenty, že zálohy sa vyplácajú, pretože šoféri potrebujú peniaze, keď idú na cestu, stáva sa, že mzdu vyplatia dopredu formou zálohy, keď už má šofér niečo odrobené, robia to takto, že dávajú zamestnancom zálohu, aj keď sú v skúšobnej dobe, je to risk alebo zisk, robia to preto, že chcú zamestnancom vyhovieť, aby zostali aj naďalej u nich, situácia s vodičmi nebola dobrá.

7. Čo sa týka sumy 620 eur, tu súd prvej inštancie poukázal na to, že to bola hrubá mzda žalobcu ako vyplýva z výplatnej pásky žalobcu za mesiac máj 2015. Prvá mzda bola vyplatená žalobcovi na účet, bolo to tak dojednané v pracovnej zmluve, to je pravda, avšak žalovaný vysvetlil, prečo bola mzda formou zálohy vyplácaná v hotovosti. Pre súd neboli podstatné okolnosti, či to bolo na žiadosť žalobcu, či mal alebo nemal chorú matku, či mal alebo nemal dostatok finančných prostriedkov na účte, či potreboval alebo nepotreboval zálohu, žiadne tieto okolnosti nemôžu potvrdiť, či vyvrátiť, či žalobcovi boli jeho nároky vyplatené alebo nie s poukazom na znalecký posudok a svedeckú výpoveď. Ani skutočnosti, že žalobca inicioval konanie na Inšpektoráte práce Nitra, trestné konanie, nesvedčia o tom, že mu jeho nároky vyplatené neboli. Čo sa týka okolnosti ohľadne iného zamestnanca p. F., tieto dôkazy tiež nesvedčia o tom, či žalobcovi boli alebo neboli vyplatené jeho pracovnoprávne nároky. Pri hodnotení všetkých dôkazov súd dospel k záveru, že bolo preukázané odovzdanie finančných prostriedkov žalobcovi a žalobcovi sa v konaní nepodarilo navrhnutými dôkazmi a vykonaným dokazovaním preukázať tvrdý nárok.

8. S poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu v prejednávanej spore a závery ním vyslovené, ktoré súd pre súd prvej inštancie záväzné, súd vo veci doplnil dokazovanie, keďže podľa odvolacieho súdu vypracovaný znalecký posudok znalkyňou Mgr. Alenou Najšlovou nemožno považovať za dostatočný, a vo veci bolo vykonané kontrolné znalecké dokazovanie na zistenie, či podpis žalobcu je jeho vlastnoručným podpisom a či žalobca žalované finančné prostriedky aj prevzal tak ako to tvrdí žalovaný. Zo znaleckého posudku č.11/2021 vyhotoveného znalcom Mgr. Miroslavom Koutným vyplýva, že cestovné príkazy zo dňa 04. 05. 2015, 02. 06. 2015, 08. 06. 2015, príjmový pokladničný doklad zo dňa 29. 05. 2015 sú pravými, vlastnoručnými podpismi žalobcu. Zo znaleckého posudku ČES: PPZ -KEU-BA-EXP-2021/14509 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru vyplýva, že sporné podpisy na cestovných príkazoch zo dňa 02. 06. 2015, 08. 06. 2015, na príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 29. 05. 2015 ako aj potvrdenie po prevzatí zálohy na mzdu vyhotovil žalobca, iné skutočnosti nezistili. Z takto vykonaného znaleckého dokazovania s poukazom na vyhotovené písomné znalecké posudky, ako aj výpovede znalcov Mgr. Najšlovej a Mgr. Geistovej na pojednávaní a písomné vyjadrenie znalca Mgr. Koutného súd prvej inštancie dospel k záveru, že sa jedná o vlastnoručný podpis žalobcu.

9. K uvádzaným argumentom, že nemôže obstať tvrdenie žalovaného, že by mal žalobcovi odovzdať žalované mzdové prostriedky za mesiace máj a jún 2015 už 29. 05. 2015, teda nielen pred ich

splatnosťou, ale ešte pred vykonaním prác za mesiac jún, za trvania skúšobnej doby, že nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že si ich sám žalobca žiadal z dôvodu, že nutne potrebuje poskytnúť zálohu, hoci mal na svojom účte finančné prostriedky a nebol nijako odkázaný na takúto sumu, že podľa pracovnej zmluvy bol žalovaný povinný mzdu vyplácať na účet, prečo záloha bola 620 eur a nie obvykle zaokrúhľovaná výška nejakej zálohy, napríklad rovných 600 eur, súd prvej inštancie vo veci doplnil dokazovanie opätovným výsluchom zástupkyne žalovaného, ktorá sa k sporným námietkam žalobu vyjadrila a podľa názoru súdu ich dostatočne odôvodnila, k výške vyplatenej zálohy sume 620 eur uviedla, že p. E. jej povedal, že žalobca potrebuje vyššiu sumu, v hotovosti bola v pokladni suma 620 eur, a preto bola takáto suma vyplatená žalobcovi, takto vysvetlila výšku vyplatenej zálohy, preto to bola suma 620 eur, lebo takáto suma bola v pokladni, keby tam bolo 700 eur, dostal by 700 eur, keby tam bolo 500 eur, dostal by 500 eur. K dôvodom prečo vyplatila zálohu uviedla, že sa stávalo, že keď vypravádzala šoféra do zahraničia v kamióne, tak jej povedal, že ak mu nedá zálohu, že nepôjde, tak sa stalo, že mu vyplatila peniaze, ktoré mala v peňaženke, napísalo sa na papier aká suma bola vyplatená, takto to fungovalo, bolo to normálne. Šoférov bolo málo, boli radi, že ich majú, snažili sa im vyjsť v ústrety. Čo sa týka toho, že boli vyplácané peniaze aj dopredu, predtým ako boli práce odpracované, tak to takto robievali aj keď boli v skúšobnej dobe, párkrát sa popáliili a prestali to robiť. Bolo to tak, že aj keď mal odrobené, dostal peniaze, aj keď nemal odrobené. Peniaze mali vyplatené aj keď boli v skúšobnej dobe, koľkokrát sa stalo, že šofér povedal, že keď mu peniaze nedá tak odíde, veľká suma to nebola, robievalo sa to takto. Keď šofér pýtal zálohu, potreboval peniaze hneď, tak mu peniaze dala, ak by ich posielala na účet, tak by to trvalo 1-2 dni, potom sa mu to odpočítalo z cestovných náhrad. Čo sa týka vyplácania mzdy, všade v zmluvách bolo dohodnuté, že bude vyplácané na účet, ale vyplácalo sa to v hotovosti, takto to fungovalo, cestovné príkazy žiadali šoféri v hotovosti, po skúsenostiach z praxe aj tieto už posielala na účet. Boli pripravení posielat' peniaze na účet, šoféri to chceli v hotovosti, uvádzali rôzne dôvody, napr. že majú exekúcie, alebo kvôli manželke, časť peňazí si chceli nechať pre seba.

10. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania, keď žalobca navrhol ustanoviť do konania znalca za účelom zistenia vylúčenia technického falšovania. Technické falšovanie podpisu znamená, že sa vytlačí listina s potrebným textom a na podsvietenej podložke sa na túto listinu vyhotoví podpis obtiahnutím originálneho podpisu, nachádzajúceho sa na podloženej listine a takto pripravený falzifikát sa skopíruje. Znalčka Mgr. Geistová sa na pojednávaní síce vyjadrila, že nevie zodpovedať otázku, či je možné vylúčiť technické falšovanie, avšak na druhej strane uviedla, že sa jednalo o spontánne podpisy, že nezistili nijaké znaky falšovania, jednalo sa o spontánne prejavy, v prípade kópií dokladov oslovujú kolegov z oddelenia Kriminalistického skúmania dokumentov, ak by sa jej niečo nepozdávalo, niečo podozrivé by si všimla, tak aj v takom prípade by oslovila kolegov z tohto oddelenia, čo však nebolo v tomto prípade potrebné. Okrem toho súd prvej inštancie poukázal aj na výpoveď svedka E., ktorý vypovedal, že výdavkový pokladničný doklad na sumu 620 eur zo dňa 29. 05. 2015 žalobca pred ním podpísal. S poukazom na zistený skutkový stav, vykonané dokazovanie v prejednávanej veci, súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu zamietol.

11. Súd prvej inštancie priznal žalovanému náhradu trov konania v plnej výške, rovnako aj trov odvolacieho konania, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 CSP). O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech. V sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalovaný, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane, ktorou je žalobca a v konaní neboli zistené výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci, ani u žalobcu.

12. O nároku znalca na trovy konania voči v konaní neúspešnému žalobcovi súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1, § 253 a § 255 CSP. Uviedol, že zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku.

13. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby s poukazom na ust. § 384 ods. 1, 2 CSP doplnil dokazovanie vykonaním dôkazov navrhnutých žalobcom, a to aby bol ustanovený do konania znalec z odvetvia Kriminalistického skúmania dokumentov za účelom preskúmania technického falšovania sporných podpisov, a zároveň, aby bola žalovanému uložená povinnosť predložiť všetky listiny s jeho podpisom, ktorými žalovaný disponuje. Po doplnení dokazovania odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobnému návrhu vyhovie v celom rozsahu. V podanom odvolaní poukázal na existenciu odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, e/ a f/ CSP.

14. Nesúhlasí s dôvodmi, pre ktoré zamietol súd prvej inštancie návrh vyžiadať od žalovaného všetky podpisy, ktorými žalovaný disponuje. Uviedol, že tento dôkaz navrhol z dôvodu, že okrem žalovaným predložených listín s jeho podpisom, podpísal žalovanému prijatie tachografovej karty a podpisoval aj pokladničné doklady na diaľnice ešte pred termínom sporného podpisu z 29. 05. 2015. Žalovaný teda disponoval ďalšími podpismi žalobcu a je preto názoru, že práve tieto podpisy z dokladov, ktoré predložil, žalovaný technicky preniesol a vmanipuloval do sporných dokladov. Uviedol, že žalovanému podpisoval aj doklad o preprave tovaru CMR, ktorý je vždy podľa vzorového formulára, kde vrchnú stranu podpisuje vodič a pod ňou sú štyri kópie, kde sa podpis vodiča pretláči z prvej strany. Tým pádom aj pretlačeným podpisom žalobcu z originálu disponoval aj žalovaný. Pokiaľ podľa znaleckých záverov podpis na sporných dokladoch je žalobcovým podpisom, trvá na tom, že bol technicky prenesený z dokladov, ktoré žalovanému podpisoval pred vytvorením týchto sporných dokladov. Žalovaný predložil znalcom Odovzdanie palivovej karty, odovzdávanie mobilného telefónu a karty MasterCard, nepredložil však doklady, ktorými žalobca podpisoval prevzatie týchto vecí na začiatku pracovného pomeru. Z týchto prvotných podpisov mohli technicky preniesť originálny podpis žalobcu a technickým skúmaním, ktoré žiadal, by sa to mohlo preukázať. Z uvedených dôvodov bolo jedinou možnosťou preukázať manipuláciu s podpisom žalobcu práve znaleckým dokazovaním, ktoré súd prvej inštancie odmietol vykonať.

15. V ďalšom namietal, že spôsob vyplácania žalovaným nie je bežnou praxou nikde, tak ako tvrdí, a je účelovo vymyslený žalovaným, aby žalobcovi nemusel vyplatiť jeho mzdové nároky, tak ako to urobil aj v prípade bývalého zamestnanca G. F.. Uvedené tento potvrdil v čestnom prehlásení a rovnako ako žalobca sa obrátil na inšpektorát práce. Žalobca trvá na tom, že jeho podpisy boli technicky sfaľované a vykonané znalecké dokazovanie znalcami z odboru písomoznalectva nemôže byť dôkazom, ktorý by technické faľšovanie vylúčil. Je pripravený hradiť náklady znaleckého dokazovania na skúmanie technického faľšovania, ktorým dôkazom bude možné preukázať, že podpis žalobcu bol vmanipulovaný do dokladov a že jeho nároky mu neboli vyplatené.

16. Žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu, v písomnom vyjadrení k žalobcom podanému odvolaniu uviedol, že v prejednávanej veci bolo zrealizované nadštandardné znalecké dokazovanie s jedným výsledkom - sporné podpisy patria žalobcovi. Už len počet znaleckých posudkov v počte 3 ks s rovnakým záverom dáva v konaní záruku, že podpisy na dokumentoch patria žalobcovi a že jeho nároky žalovaný uspokojil. Tieto skutočnosti potvrdilo aj znalecké dokazovanie, ktoré si nechal vypracovať žalobca. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nezamietol návrh žalobcu na uvedené kriminalistické skúmanie bezdôvodne. Súd poukázal totiž na výpoveď H. I., ktorá vo svojej výpovedi na ostatnom pojednávaní uviedla, že nezistili známky technického faľšovania. Zároveň uviedla, že ak majú podozrenie na technické faľšovanie, automaticky posúvajú sporné podpisy na kriminalistické skúmanie, čo sa však v prejednanom prípade nezistilo. Navyše, žalobca mal dostatok času na návrhy na doplnenie dokazovania. Sám totiž zostavoval otázky pre KEU, mohol teda podnet na kriminalistické skúmanie začleniť do týchto otázok. Možnosť navrhovať doplnenie dokazovania už skôr sa týka aj ďalších listín, ktoré požadoval žalobca predložiť zo strany žalovaného. Žalovaný poukázal na koncentráciu konania. Žalobcovi predsa nič nebránilo, aby navrhované listiny navrhol predložiť už skôr, a nie až na poslednom pojednávaní. Konštatovanie znalcov o dostatku dokumentov na znalecké skúmanie je súčasťou vyhotovených znaleckých posudkov aj znaleckého posudku KEU. Preto nebol dôvod dopĺňať ďalšie listiny.

17. Žalovaný odmieta tvrdenie žalobcu o technickom faľšovaní jeho podpisov. Uvedené vyvrátilo aj znalecké dokazovanie. Žalovaný nesúhlasí ani s názorom žalobcu, že mu súdom prvej inštancie bolo odňaté právo na spravodlivý proces. K námietke žalobcu týkajúcej sa spôsobu vyplácania žalovaný poukázal na už svoje predošlé vyjadrenia, ktorých sa plne pridržiava. Odmieta, že by konal účelovo. Všetky nároky žalobcu riadne uspokojil a nič mu nedlhuje. Odvolaciemu súdu navrhol, aby odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a súčasne zaviazal žalobcu na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, v rozsahu 100 %.

18. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou skúmania, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd tak ako je uvedené v ust. § 389 ods. 1 CSP dospel k tomu záveru, že napadnutý rozsudok ani jednou z procesných väd v tomto ustanovení zakotvenom netrpí, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 118 ods. 1 ZP, zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 130 ods. 3 ZP, medzi výplatnými termínmi môže zamestnávateľ poskytovať preddavok na mzdu aj v inom termíne, na ktorom sa so zamestnancom dohodnú.

Podľa § 130 ods. 4 prvá veta ZP, mzda sa vypláca v pracovnom čase a na pracovisku, ak sa v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

Podľa § 145 ods. 1 ZP, zamestnávateľ poskytuje zamestnancovi za podmienok ustanovených osobitným predpisom cestovné náhrady, náhrady sťahovacích výdavkov a iných výdavkov, ktoré mu vzniknú pri plnení pracovných povinností.

20. V súvislosti s rozhodovaním o uplatnenom žalobnom nároku žalobcu ohľadom zaplatenia sumy 1 259,25 eura s príslušenstvom, z titulu mzdových nárokov voči žalovanému, ako bývalému zamestnávateľovi, súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom vo veci samej (prvý a taktiež zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 09. 09. 2019 č. k. 12Cpr/1/2016-256 na základe včas podaného odvolania žalobcu zrušil Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30. 04. 2020 č. k. 5CoPr/5/2019-311) pri rešpektovaní záväzného právneho názoru odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) obsiahnutého v citovanom zrušujúcom uznesení, na základe dostatočne vykonaného rozsahu dokazovania a následného správneho právneho posúdenia, rozhodol v prejednávanej veci správne, keď podanú žalobu zo strany žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ ide o proces dokazovania zrealizovaný súdom prvej inštancie, tak tento je potrebné vyhodnotiť za plne súladný s obsahom ust. § 191 ods. 1 CSP, čo znamená, že vykonané dôkazy boli vyhodnotené jednotlivo a zároveň aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko podstatné, čo vyšlo počas konania najavo. Odvolací súd na margo uvedeného dáva do pozornosti uznesenie NS SR zo dňa 16. 11. 2011 sp. zn. 6Cdo/145/2011 v intenciách ktorého všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie vo veci podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Takisto za vecne správne a náležite vysvetľujúce právny základ prejednávanej veci je jej právne posúdenie prvoinštančným súdom vychádzajúce z ním odcitovaných ustanovení špeciálneho predpisu hmotnoprávnej povahy, t. j. Zákonníka práce, obsiahnutých v bode 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

21. Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým došlo k zamietnutiu uplatnených mzdových nárokov žalobcu, odvolací súd konštatujúc, že sa plne stotožňuje so zaujatým právnym záverom prvoinštančného súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcom v tom smere, aby v danom spore preukázal, že žalovaný mu nevyplatil náhradu mzdy za mesiace máj a jún roku 2015 v sume 434,89 eura a v sume 170,62 eura, ako aj cestovná náklady za tie isté mesiace roku 2015 v sume 605,48 eura a v sume 48,30 eura, t. j. spolu v žalovanej sume 1 259,25 eura, resp. nepreukázal, že by žiadny príjmový doklad ohľadom prevzatia týchto súm vlastnoručne nepodpísal. V súvislosti s neunesením dôkazného bremena v naznačenom smere, súd prvej inštancie správne uviedol, že samotné splnenie dôkaznej povinnosti žalobcom ešte neznamená unesenie dôkazného bremena, a to najmä za stavu ak s plnenie tejto povinnosti nevedie k preukázaniu skutkových tvrdení žalobcom uvádzaných.

22. V rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku spíňajúceho esenciálne náležitosti ust. § 220 ods. 1 až 3 CSP pokiaľ ide o jeho presvedčivosť, sa prvoinštančný súd z hľadiska právne-argumentačného vysporiadal s obsahom jednotlivých znaleckých posudkov vypracovaných pre potreby tohto sporu (znalecký posudok č. 8/2019 vyhotovený znalkyňou Mgr. Alenou Najšlovou, znalecký posudok č. 11/2021 vyhotovený znalcom Mgr. Miroslavom Koutným a znalecký posudok ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2021/1450 vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom policajného zboru), ktorých závery sa stotožňujú v konštatovaní tej skutočnosti, že príjmový pokladničný doklad zo dňa 29. 05. 2015 je podpísaný vlastnoručným podpisom žalobcu. Autor znaleckého posudku č. 11/2021 Mgr. Miroslav Koutný vo svojom

písomnom vyjadrení reagujúc na námietky strán sporu navyše uviedol, že aj cestovné príkazy z dní 04. 05., 02. 06. a 08. 06. v roku 2015 vlastnoručne podpísal žalobca, pričom znaky mechanického falšovania podpisu žalobcu nezistil. V konaní pred súdom prvej inštancie vypočutá znalkyňa mjr. Mgr. Barbora Geistová Čákovská, PhD. z Kriministického a expertízneho ústavu policajného zboru ako autorka tohto znaleckého posudku uviedla, že podaný znalecký posudok je štandardný a neproblematiký, vypracovaný na základe dostatku porovnávacieho materiálu, z ktorého vyšiel jednoznačný záver, že ide o čiastočne čitateľný podpis, pri ktorom mohli skúmať vnútornú variabilitu. Vedeli ju vyhodnotiť a nájsť v porovnávacom materiáli. Či je možné vylúčiť technické falšovanie k tomu sa vyjadriť nevie, avšak nezistila nijaké znaky falšovania. V prípade kópií dokladov, resp. ak sa im niečo nepozdáva, oslovujú kolegov z oddelenia Kriministického skúmania dokumentov, ktoré sa zaoberá prípadmi technického falšovania. Ona sa zaoberá mechanickým falšovaním.

23. Okrem výsledkov znaleckých dokazovaní v prospech potvrdenia napadnutého rozsudku, ako vecne správneho nasvedčuje aj svedecká výpoveď v konaní vypočutého E. E., ktorý u žalovaného v inkriminovanom čase pracoval ako vedúci dopravy. Tento svedok potvrdil, že záloha bola žalobcovi vyplatená v sume 620 eur, pričom ju žalobcovi osobne vyplácal. Žalobca na druhej strane túto sumu peňazí osobne prevzal a pokladničný blok aj vlastnoručne podpísal.

24. K tvrdeniam žalobcu prezentovaným v konaní pred súdom prvej inštancie, že záloha sa vypláca v zaokrúhlenej sume, pričom jemu mala byť vyplatená v sume 620 eur, že nemá zmysel vyplatiť zálohu zamestnancovi (žalobcovi) za práce, ktoré ešte nevykonal, a že nemá zmysel vyplatenie takejto zálohy zamestnancovi, ktorý je ešte v skúšobnej dobe, právne relevantne zareagoval prvoinštančný súd tak, že tieto tvrdenia ho nepresvedčili, pretože neboli podporené žiadnymi dôkazmi predloženými žalobcom. V tejto súvislosti poukázal na protiargumenty žalovaného, v zmysle ktorých záloha vypláca svojím zamestnancom (šoférom), keď títo potrebujú peniaze, idú na cestu, pričom sa stáva, že mzdu vyplatia šoférovi dopredu, keď už má u zamestnávateľa niečo odrobené. Takýto postup, t. j. dávanie záloh zamestnancom v skúšobnej dobe je určitou formou risku, ku ktorému však žalovaný pristupuje jednak preto, že chce svojím zamestnancom vyhovieť a dosiahnuť, aby u žalovaného zostali aj naďalej pracovať.

25. Na margo podaného odvolania zo strany žalobcu, ktorého podstata tkvie v požiadavke, aby odvolací súd s poukazom na ust. § 384 ods. 1, 2 CSP doplnil v prejednávanej veci dokazovanie znalcom z odvetvia kriministického skúmania dokumentov za účelom preskúmania technického falšovania sporných podpisov a zároveň, aby žalovanému uložil povinnosť predložiť všetky listiny s podpisom žalobcu, ktorými disponuje, odvolací súd súhlasne so stanoviskom prezentovaným prvoinštančným súdom v bode 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa plne stotožňuje, uvádza, že nevzhliadol dôvod k realizácii procesného postupu podľa § 384 ods. 1, 2 CSP navrhnutého žalobcom, pretože napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. V tomto kontexte je potrebné uviesť, že ohľadom overenia podpisu žalobcu boli v spore zrealizované tri znalecké posudky s totožným pre žalobcu negatívnym výsledkom, t. j. že ani v jednom prípade nedošlo k vylúčeniu pravosti podpisu žalobcu na skúmaných dokladoch (príjmový pokladničný doklad zo dňa 29. 05. 2015 a cestovné príkazy zo 04. 05., 02. 06. a 08. 06. 2015). K požiadavke doplniť znalecké dokazovanie znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odvetvia kriministického skúmania dokumentov za účelom zistenia technického falšovania inkriminovaných dokumentov, ktoré mal podpísať žalovaný, je potrebné uviesť, že táto požiadavka nie je dôvodná a to najmä s poukazom na časť výpovede znalkyne a zároveň aj zamestnankyne Kriministického a expertízneho ústavu policajného zboru H. C. I. J., K. pred súdom prvej inštancie (vyhotoviteľka znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2021/14509), z ktorej vyplýva ten záver, že táto znalkyňa nezistila nijaké znaky falšovania, avšak v prípade kópií dokladov, resp. ak sa im niečo nepozdáva oslovujú kolegov z oddelenia kriministického skúmania dokumentov, ktoré sa zaoberá technickým falšovaním. Odvolací súd nevzhliadol dôvod, aby žalovaný podľa požiadavky žalobcu prezentovanej v jeho odvolaní doplnil listiny s jeho podpismi, pretože znalci vo svojich podaných posudkoch konštatovali dostatok porovnávacieho materiálu.

26. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd podané odvolanie žalobcu zo dňa 10. 10. 2022 smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 10. 08. 2022 č. k. 12CSpr/1/2016-616 vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

27. Ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP bol potvrdený aj súvisiaci výrok II. o náhrade trov konania a výrok III. o náhrade trov konania pre znalkyňu Mgr. Alenu Najšlovú.

28. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že nárok na ich náhradu v plnej výške priznal úspešnému žalovanému v odvolacom konaní voči neúspešnému žalobcovi v tomto konaní. O výške priznaného nároku na náhradu trov

konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

29. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).